

การพัฒนาเว็บไซต์ต้นแบบแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอาหารพื้นบ้านในจังหวัด
นราธิวาส

The Development of a Website Prototype to Publicize the Local Food Cultural Tourist Attraction in Narathiwat.

นวลรัตน์ วัฒนา¹, วีระเดช รักไทย² และ กนกศักดิ์ เอื้ออิสระวิมล³

Nuanrat Wattana¹, Theeradech Rakthai², and Kanoksak Eurissarawimol³

^{1,2}สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ศูนย์การศึกษานอกที่ตั้ง ตรัง

E-mail: nuanrath@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาเว็บไซต์ต้นแบบเพื่อเผยแพร่แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอาหาร จังหวัดนราธิวาสให้มีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์ที่ดีขึ้นไปและเพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้งานเว็บไซต์

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน และผู้เข้าใช้เว็บไซต์ที่ตอบแบบสอบถามความพึงพอใจผ่านระบบออนไลน์ จำนวน 30 คน โดยอาศัยเครื่องมือทางสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล คือค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า เว็บไซต์ต้นแบบที่พัฒนาขึ้นผ่านการประเมินคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญและมีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก (ด้านความถูกต้อง ด้านภาพ และด้านเว็บไซต์และการออกแบบ อยู่ในระดับดีมาก) การประเมินความพึงพอใจที่มีต่อเว็บไซต์พบว่าผู้ใช้มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด (ด้านภาพ ด้านเนื้อหา ด้านตัวอักษร ด้านเว็บไซต์และการออกแบบ และด้านประโยชน์จากเว็บไซต์ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด)

คำสำคัญ: เว็บไซต์ แหล่งท่องเที่ยววัฒนธรรมอาหารพื้นบ้าน นราธิวาส

ABSTRACT

The purpose of the research was develop quality of a website prototype to publicize the local food Cultural Tourist Attraction in Narathiwat and the study of user's satisfaction after visited this website.

For the sample in this studied were the 3 specialist in the Website Design and Development and 30 users who were visited website by completed satisfaction in online questionnaire survey. Then, data were analyzed by the statistic tools such as the percentage, the arithmetic mean and the Standard Deviation.

The result found that The Development of a Website Prototype to Publicize the Local Food Cultural Tourist Attraction in Narathiwat had the best quality of contents includes image , website and website design from assessed by the specialist and user's satisfaction was the best satisfaction level includes image , content , character , website and website design and benefit.

Keywords: Website , Local Food Cultural Tourist Attraction , Narathiwat

1. บทนำ

การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอาหารพื้นบ้านหรือการท่องเที่ยวเชิงอาหาร เป็นการท่องเที่ยวที่ผสมผสานระหว่างธรรมชาติของพื้นที่ วัฒนธรรมและการให้บริการ โดยนำอาหารมาเป็นสื่อกลางเพื่อเรียนรู้เรื่องของวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน เรียนรู้จากการประกอบอาหารและการบริโภคอาหารของกลุ่มคนที่ต่างกัน ซึ่งการใช้อาหารมาเป็นสื่อกลางทำให้คนต่างวัฒนธรรมได้เรียนรู้และเข้าใจพฤติกรรมของกันและกัน วัฒนธรรมอาหาร คือธรรมเนียม วิธีการและประเพณีต่าง ๆ ซึ่งเกี่ยวกับอาหารที่คนในชุมชนหนึ่ง หรือสังคมหนึ่งยึดถือปฏิบัติกันมาในเรื่องเกี่ยวกับการประกอบอาหาร ทุกขั้นตอน นอกจากนี้วัฒนธรรมอาหารยังเป็นแบบอย่างการดำเนินชีวิตทางอาหาร ซึ่งประกอบด้วยความรู้ ความเชื่อ ค่านิยมเกี่ยวกับอาหาร ตลอดจนวิธีการต่าง ๆ ในการประดิษฐ์คิดค้นเกี่ยวกับอาหาร

การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมช่วยส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวเกิดความซาบซึ้งตรึงใจในวัฒนธรรมของชุมชนที่เดินทางไปท่องเที่ยวและศึกษาวิถีชีวิตความเป็นอยู่ แหล่งท่องเที่ยวที่มีความงดงามทางวัฒนธรรมและเป็นเอกลักษณ์เฉพาะในท้องถิ่น เช่นลักษณะของอาหาร วิธีการปรุงอาหาร รสชาติ และวัตถุดิบ ซึ่งล้วนเป็นสิ่งที่มีความเฉพาะตัวในแต่ละท้องถิ่น ปัจจุบันการท่องเที่ยวเชิงอาหารได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอาหารพื้นบ้าน ซึ่งก่อให้เกิดการพัฒนาเศรษฐกิจในชุมชนให้ดีขึ้น

สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส นั้นมีสถานที่แหล่งท่องเที่ยวที่ทรงคุณค่าทางด้านวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ รวมทั้งแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สวยงามอีกมากมาย นอกจากนี้อาหารพื้นบ้านของสามจังหวัดชายแดนภาคใต้นั้นมีรสชาติที่โดดเด่นเป็นเอกลักษณ์เฉพาะและหารับประทานได้ยาก โดยวิธีการทำก็ได้รับการถ่ายทอดกันมาจากรุ่นสู่รุ่น ซึ่งเป็นภูมิปัญญาที่สำคัญของสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ อาทิเช่น ข้าวยา น้ำบูดู กะปิระ ข้าวหมก นาซิดาแฉ นาซิกามู มะตะบะ เป็นต้น ดังนั้นผู้วิจัยเล็งเห็นว่าหากมีเว็บไซต์ที่รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวและอาหารพื้นบ้านของสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่ส่งเสริมรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอาหารพื้นบ้านเพื่อให้นักท่องเที่ยวสามารถเข้าถึงและเข้าใจวัฒนธรรมของท้องถิ่นจะช่วยเพิ่มโอกาสในการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอาหารพื้นบ้านในจังหวัดนราธิวาส สำหรับการศึกษาเกี่ยวกับอาหารพื้นบ้านและแหล่งท่องเที่ยวของสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ เริ่มต้นศึกษาในจังหวัดนราธิวาส เพื่อรวบรวมข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอาหารพื้นบ้านและกระบวนการปรุงอาหารพื้นบ้านสำหรับนำมาพัฒนาเป็นเว็บไซต์ต้นแบบแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอาหารพื้นบ้านของจังหวัดนราธิวาส สำหรับเป็นแนวทางการพัฒนาเว็บไซต์เผยแพร่แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอาหารพื้นบ้านของสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ต่อไป

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1.1.1. เพื่อพัฒนาเว็บไซต์ต้นแบบแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอาหารพื้นบ้านในจังหวัดนราธิวาส
- 1.1.2. เพื่อประเมินคุณภาพของเว็บไซต์ต้นแบบแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอาหารพื้นบ้านในจังหวัดนราธิวาส
- 1.1.3. เพื่อประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้งานเว็บไซต์ต้นแบบแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอาหารพื้นบ้านในจังหวัดนราธิวาส

1.2 ขอบเขตของการวิจัย

- 1.2.1 ขอบเขตด้านพื้นที่
  - 1.2.1.1 สถานที่ท่องเที่ยววัฒนธรรมเชิงอาหารพื้นบ้าน อำเภอเมืองนราธิวาส อำเภอระแงะ อำเภอ สุไหงโก-ลก อำเภอยี่งอ อำเภอจะนะ และอำเภอเจาะไอร้อง
  - 1.2.1.2 อาหารพื้นบ้านอำเภอเมืองนราธิวาส อำเภอระแงะ อำเภอสุไหงโก-ลก อำเภอยี่งอ อำเภอจะนะ และอำเภอเจาะไอร้อง

1.2.2 ระยะเวลาดำเนินการวิจัย

สำหรับงานวิจัยในครั้งนี้เริ่มดำเนินงานตั้งแต่เดือนมกราคม 2560 – พฤษภาคม 2560

1.3 การทบทวนเอกสารและงานวิจัย

1.3.1 ข้อมูลทั่วไปของจังหวัดนราธิวาส

นราธิวาส เป็นจังหวัดชายแดน ตั้งอยู่บนฝั่งทะเลด้านตะวันออกของแหลมมลายูสุดชายแดนไทย-มาเลเซีย มีเนื้อที่ทั้งหมด 4,475.53 ตารางกิโลเมตร อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร โดยทางรถยนต์ประมาณ 1,149 กิโลเมตร และทางรถไฟประมาณ 1,116 กิโลเมตร สภาพภูมิประเทศของจังหวัดประมาณ 2 ใน 3 ของพื้นที่ทั้งหมดเป็นป่าและภูเขา แยกทิศตะวันตกเฉียงใต้มีภูเขาหนาแน่นจรดเทือกเขาสันกาลาศรี ซึ่งเป็นแนวกันระหว่างพรมแดนของไทยและมาเลเซีย พื้นที่ราบส่วนใหญ่ติดฝั่งอ่าวไทยและบริเวณแม่น้ำ 4 สาย คือแม่น้ำสายบุรี แม่น้ำบางนรา แม่น้ำตากใบและแม่น้ำโก-ลก และมีพื้นที่เป็นป่าพรุประมาณ 361,560 ไร่ แบ่งการปกครองของจังหวัดนราธิวาสออกเป็น 13 อำเภอ ประกอบด้วย อำเภอเมืองนราธิวาส อำเภอตากใบ อำเภอบาเจาะ อำเภอเย็งอ อำเภอระแง อำเภอรือเสาะ อำเภอศรีสาคร อำเภอแว้ง อำเภอสุคีริน อำเภอ สุโหลงโก-ลก อำเภอสุโหลงปาตี อำเภอจะแนะ และอำเภอเจาะไอร้อง

ตราสัญลักษณ์ประจำจังหวัดนราธิวาส เป็นรูปเรือใบแล่นทางใบมีรูปช้างเผือกประดับเครื่องคชาภรณ์ในวงกลม โดยรูปเรือใบแล่นทางใบ หมายถึง ที่ตั้งอยู่ริมทะเล มีการค้าขาย การประมงและการติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านใกล้เคียง ส่วนในเรือมีรูปช้างเผือกประดับเครื่องคชาภรณ์อยู่ในวงกลม หมายถึง ช้างสำคัญคู่บุญของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ชื่อว่า "พระศรีนราธิวาสกิริณี" และมีคำขวัญประจำจังหวัดนราธิวาส คือ "ทักษิณราชธานี ชนรักศาสนา นราทัศน์เพลินตา ปาโจตรึงใจ แหล่งใหญ่แร่ทอง ลองกองหอมหวาน" [1]

1.3.2 ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับวัฒนธรรม

จากการศึกษาความหมายของวัฒนธรรมจากเอกสารต่าง ๆ สามารถรวบรวมและสรุปความหมายของคำว่า "วัฒนธรรม" ได้ว่า วัฒนธรรม หมายถึง สิ่งที่ทำความเจริญงอกงามแก่หมู่คณะ เช่น วัฒนธรรมไทย วัฒนธรรมวัฒนธรรมในการแต่งกาย วิถีชีวิตของหมู่คณะ เช่น วัฒนธรรมพื้นบ้าน วัฒนธรรมชาวเขา [2] ซึ่งเป็น สิ่งที่มีมนุษย์ส่วนรวมสร้างขึ้นโดยการเรียนรู้จากกันและสืบทอดเป็นความเจริญก้าวหน้า หรืออาจกล่าวได้ว่า วัฒนธรรมมีความซับซ้อนประกอบด้วย ความเชื่อ ศิลปะ ศิลปกรรม กฎหมาย ประเพณี และความสามารถที่มนุษย์ได้มาในฐานะเป็นสมาชิกของสังคม [3] [4]

วัฒนธรรมมีลักษณะที่สำคัญหลายประการที่ปรากฏอยู่ในทุกวัฒนธรรมของมนุษย์ ประกอบด้วย [5]

1. ค่านิยมหรือคุณค่า (values) ทุกวัฒนธรรมมีการให้ค่านิยมหรือคุณค่าในพฤติกรรมต่าง ๆ ที่ต่างกัน เช่น สังคมไทยและสังคมจีนให้ความสำคัญกับการยกย่องบรรพบุรุษ ต้องกตัญญูต่อบุพการี ในขณะที่ชาวเอสกิโมมองว่าการปล่อยปลาละเลยผู้สูงอายุ เช่น ปู่ ย่า ตา ยาย หรือ พ่อ แม่ ถือว่าเป็นเรื่องปกติไม่ผิดศีลธรรมและประเพณี ดังนั้น การเข้าใจค่านิยมของวัฒนธรรมต่าง ๆ จะช่วยให้เข้าใจพฤติกรรมต่าง ๆ ที่แสดงออกในสังคมด้วย

2. วัฒนธรรมเป็นสิ่งที่เรียนรู้สืบทอดเนื่องกันได้ เป็นที่ยอมรับ โดยพบข้อเท็จจริงว่า วัฒนธรรมของทุกชาติ ทุกกลุ่มสามารถถ่ายทอดซึ่งกันและกันได้ เช่น พ่อ แม่ ถ่ายทอดให้ลูก ครูถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความเข้าใจแก่ศิษย์ ซึ่งเรียกว่า การถ่ายทอดทางวัฒนธรรม

3. แต่ละวัฒนธรรมมีการเปลี่ยนแปลง ไม่มีวัฒนธรรมใดคงอยู่อย่างสมบูรณ์โดยไม่มีมีการเปลี่ยนแปลง

4. วัฒนธรรมมีความหมายแตกต่างกันทั้งในด้านโครงสร้างและส่วนย่อยของวัฒนธรรมนั้น คือไม่มีวัฒนธรรมใดคงที่อย่างสมบูรณ์ ทั้งนี้เพราะโครงสร้าง วิวัฒนาการและสิ่งแวดล้อมของแต่ละวัฒนธรรมมีความแตกต่างกัน

5. วัฒนธรรมเป็นที่รวม เป็นแกนกลางของคนในแต่ละสังคม เป็นการรวมที่อยู่บนพื้นฐานของเหตุผล เนื่องจากวัฒนธรรมเป็นแกนกลางของการสร้างบุคลิกภาพของคนในแต่ละสังคม และคนในสังคมเดียวกันยอมรับเงื่อนไขตรงกันในการปฏิบัติตามลักษณะวัฒนธรรม

การแบ่งประเภทของวัฒนธรรมสามารถจำแนกออกเป็น 9 ประเภท ดังนี้ [6]

1. วัฒนธรรมการบริโภคหรือวัฒนธรรมเกี่ยวกับการรับประทานอาหาร ได้แก่ วิธีประกอบ วิธีปรับปรุง และวิธีรับประทาน
2. วัฒนธรรมการอยู่ ได้แก่ วิธีการจัดและสร้างที่อยู่อาศัย
3. วัฒนธรรมการแต่งกาย ได้แก่ การปกคลุมร่างกาย วัสดุที่ใช้ วิธีการกำหนดชนิดสีเครื่องใช้ วิธีการรักษาความสะอาดของร่างกายและวิธีการแต่งกายตามโอกาสต่าง ๆ
4. วัฒนธรรมการพักผ่อน ได้แก่ วิธีการจัดการพักผ่อน ชนิดอุปกรณ์ และเครื่องมือเครื่องใช้สำหรับพักผ่อน
5. วัฒนธรรมเกี่ยวกับการแสดงอารมณ์ ได้แก่ วิธีแสดงอารมณ์ต่าง ๆ เช่น รัก เกลียด โกรธและวิธีการแสดงอารมณ์ทางเพศตามกาลเทศะ
6. วัฒนธรรมการสื่อความหมาย ได้แก่ วิธีส่ง และรับข่าวสาร เช่น ภาษา ท่าทาง รวมทั้งเครื่องมือเครื่องใช้เกี่ยวกับสื่อความหมายนั้น ๆ
7. วัฒนธรรมเกี่ยวกับการจราจรขนส่ง ได้แก่ วิธีเดิน การส่งสิ่งของ และระบบจราจร
8. วัฒนธรรมเกี่ยวกับการอยู่ร่วมกันเป็นหมู่คณะ คือ ระบบการปกครองและควบคุมป้องกันสังคม ได้แก่ วิธีสร้างความสามัคคีรักใคร่ระหว่างกลุ่ม วิธีการบริหารองค์กร วิธีจัดตั้งหรือยกเลิกรัฐบาล และวิธีควบคุมพฤติกรรมบุคคลหรือกลุ่มบุคคล
9. วัฒนธรรมเกี่ยวกับการแสวงหาความสุขทางจิตใจและหลักเกณฑ์ดำเนินชีวิต ได้แก่ ความคิด ความเชื่อทางศาสนา และปรัชญา

1.3.3 แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอาหารพื้นบ้าน

การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอาหารพื้นบ้านหรือการท่องเที่ยวเชิงอาหารเป็นการท่องเที่ยวที่ผสมผสานธรรมชาติของพื้นที่ วัฒนธรรม การบริการ การเข้าถึงทรัพยากรท่องเที่ยว การเป็นเจ้าของที่ดีและเอกลักษณ์เฉพาะพื้นที่ อาหารและประสบการณ์การท่องเที่ยว สามารถสร้างพื้นฐานให้กับการพัฒนาประสบการณ์การท่องเที่ยวได้ดังต่อไปนี้ [7] [8] [9]

1. เชื่อมโยงวัฒนธรรมเข้ากับการท่องเที่ยว เนื่องจากการกินอาหารเปรียบเสมือนกับการเปิดประตูสู่วัฒนธรรมท้องถิ่นและสามารถทำให้นักท่องเที่ยวและคนท้องถิ่นร่วมกันแบ่งปันประสบการณ์ทางวัฒนธรรมอาหารร่วมกัน
2. พัฒนาประสบการณ์การกินอาหารแต่ละมื้อ เนื่องจากอาหารแต่ละมื้อเป็นศูนย์กลางของประสบการณ์การท่องเที่ยว และยังช่วยสร้างประสบการณ์ที่ดีและมีความหมายอันน่าจดจำ
3. เกิดการสร้างสรรคอาหารที่แตกต่างกัน อาหารเป็นสิ่งที่แสดงถึงความโดดเด่นของภาพลักษณ์ของสถานที่และช่วยให้เกิดความเป็นเอกลักษณ์ในตลาดที่มีการแข่งขันสูง
4. พัฒนาโครงสร้างย่อย ๆ ที่สำคัญในการผลิตและการบริโภคอาหาร เนื่องจากมีองค์ประกอบย่อย ๆ มากมายที่มีความสำคัญในกระบวนการผลิตและการบริโภคอาหาร ซึ่งรวมถึงผู้ผลิตอาหาร เชฟ นักออกแบบอาหาร (Food Stylist) นักวิจารณ์และผู้นำเทรนด์ด้านอาหารอื่น ๆ
5. ส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น ประสบการณ์ด้านอาหารสามารถส่งเสริมการพัฒนาทางวัฒนธรรมท้องถิ่นได้โดยตรงด้วยการสร้างต้นทุนทางวัฒนธรรมที่จำเป็นต้องใช้ในการสร้างและสืบสานการผลิตและการบริโภคทางวัฒนธรรม

1.3.4 แนวคิดเกี่ยวกับการออกแบบและพัฒนาเว็บไซต์

หลักการออกแบบเว็บไซต์ มีดังต่อไปนี้ [10]

1. ใช้งานง่าย การออกแบบที่เรียบง่ายและสามารถเข้าไปใช้งานในส่วนต่าง ๆ ของเว็บไซต์โดยไม่ซับซ้อน หากผู้เข้าชมเว็บไซต์รู้สึกว่าการใช้เว็บไซต์มีความซับซ้อนและใช้งานยาก จะมีประสบการณ์ที่ไม่ดีกับเว็บไซต์นั้น ๆ และไม่ยอมกลับมาใช้เว็บไซต์นั้นอีก
2. การจัดวางตำแหน่งให้อยู่ตรงกลาง ซึ่งเป็นรูปแบบการจัดวางที่เรียบง่ายที่สุด และผู้ใช้ทั่วไปมีประสบการณ์การใช้เว็บไซต์ที่มีการจัดวางตำแหน่งอยู่ตรงกลาง จึงไม่ยากที่จะใช้งานเว็บไซต์

<http://jeet.siamtechu.net>

3. มีคอลัมน์ให้น้อยที่สุด เนื่องจากการมีคอลัมน์มากเกินไปจะส่งผลให้ใช้เกิดความสับสนและลดความน่าสนใจของเนื้อหาสาระที่สำคัญของเว็บไซต์ลงไป
4. แยกส่วนหัว (Header) ของเว็บไซต์ออกมาให้ชัดเจน ส่วนหัวเป็นส่วนที่มีความสำคัญส่วนหนึ่งของเว็บไซต์ที่จะสามารถบอกให้ผู้ใช้ได้เข้าใจว่ากำลังใช้งานเว็บไซต์โดยอยู่ หรืออาจใช้สีหรือโลโก้เพื่อสร้างความเด่นชัดมากขึ้น
5. แบ่งพื้นที่การแสดงผลข้อมูลออกเป็นสัดส่วนที่ชัดเจน เพื่อลดความสับสนให้กับผู้เข้าชมเว็บไซต์
6. ใช้ระบบนำทาง (Navigation) ที่ง่าย โดยควรสร้างระบบนำทางภายในเว็บไซต์ให้สามารถใช้งาน สะดวก ทำให้ผู้เข้าชมเว็บไซต์สามารถทราบได้ว่าขณะนั้นกำลังใช้งานส่วนไหนของเว็บไซต์หรือจะย้อนกลับไปยังหน้าแรกหรือส่วนอื่น ๆ ของเว็บไซต์โดยไม่ก่อให้เกิดความสับสนกับผู้ใช้
7. โลโก้ต้องชัดเจน เนื่องจากโลโก้เป็นส่วนสำคัญอีกส่วนหนึ่งที่ขาดไม่ได้ ทำให้ผู้เข้าใช้งานสามารถทราบได้ว่ากำลังใช้งานเว็บไซต์โดยอยู่ ซึ่งการออกแบบโลโก้ต้องคำนึงถึงวัตถุประสงค์ของเว็บไซต์
8. สีและตัวอักษรต้องชัดเจน ตัวอักษรต้องมีขนาดที่เหมาะสมไม่เล็กหรือใหญ่จนเกินไป ส่วนสีที่ใช้กับเว็บไซต์จะต้องชัดเจนและมีเอกลักษณ์ขึ้นอยู่กับประเภทของเว็บไซต์

ขั้นตอนการพัฒนาเว็บไซต์ สามารถแบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอน ดังนี้ [10]

ขั้นที่ 1 วางแผน (Planning) เป็นการกำหนดขอบเขตของเว็บไซต์ จะทำให้มีเป้าหมายที่ชัดเจนและเป็นแนวทางในการพัฒนาเว็บไซต์ที่มีประสิทธิภาพ โดยกำหนดรายละเอียดต่าง ๆ เช่น เนื้อหา ระยะเวลา บุคลากร หรืองบประมาณ เป็นต้น

ขั้นที่ 2 ออกแบบข้อมูล (Information Design) ขั้นตอนนี้สำคัญมากสำหรับการพัฒนาเว็บไซต์ เนื่องจากเนื้อหาหรือข้อมูล รวมไปถึงสื่อประเภทต่าง ๆ เช่น รูปภาพประกอบ วีดีโอ ภาพเคลื่อนไหว กราฟฟิกต่าง ๆ จะต้องเป็นเนื้อหาที่มีประโยชน์และสามารถสื่อความหมายได้อย่างชัดเจน

ขั้นที่ 3 ออกแบบหน้าเว็บ (Page Design) ในขั้นนี้เป็นการนำเนื้อหาที่ได้จัดเตรียมไว้ทั้งหมดมาเรียบเรียง จัดวางให้สวยงามด้วยโปรแกรมประยุกต์ที่ใช้ในการออกแบบเว็บไซต์ รวมถึงการเลือกใช้สี และตัวอักษรที่เหมาะสมกับลักษณะของเว็บไซต์แต่ละประเภท ระบบเนวิเกชัน เมนู ลิงค์ และปุ่มต่าง ๆ ภายในเว็บไซต์ เพื่อให้ผู้เข้าชมเว็บไซต์สามารถใช้งานได้ง่ายและสะดวก โดยการออกแบบหน้าเว็บที่นั้นสามารถทำได้ง่ายโดยร่างเลย์เอาต์ ตำแหน่งเมนู และองค์ประกอบต่าง ๆ ลงในกระดาษ หรือใช้ซอฟต์แวร์ประยุกต์สำหรับการร่างหน้าเว็บ เป็นต้น

ขั้นที่ 4 พัฒนาเว็บไซต์ (Website Development) โดยทั่วไปเว็บไซต์ส่วนใหญ่จะมีเว็บเพจแต่ละหน้าที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน จึงควรสร้างหน้าต้นแบบ (template) นำไปใช้ในแต่ละหน้าเพจเพื่อลดระยะเวลาในการพัฒนาเว็บไซต์ เมื่อพัฒนาเสร็จควรตรวจสอบความเรียบร้อยโดยตรวจสอบทั้งด้านเนื้อหาและองค์ประกอบต่าง ๆ ภายในเว็บไซต์ว่าสามารถใช้งานได้สมบูรณ์และครบถ้วนหรือไม่ รวมถึงทดสอบเมนูต่าง ๆ ลิงค์ หรือระบบ เนวิเกชัน และควรทดสอบการใช้เว็บไซต์ในสภาพที่แตกต่างกัน เช่นบราวเซอร์ที่แตกต่างกัน และความละเอียดของหน้าจอ เป็นต้น

ขั้นที่ 5 เผยแพร่ (Site Publish) การอัปโหลดไฟล์ของเว็บไซต์เข้าไปยังเซิร์ฟเวอร์ (Server) ที่ได้จัดเตรียมเอาไว้ โดยผ่านโปรแกรมที่ใช้สำหรับอัปโหลดไฟล์ขึ้นสู่เซิร์ฟเวอร์ (Server) และดำเนินการทดสอบออนไลน์ก่อนนำไปใช้งานจริง

2. วิธีการดำเนินการวิจัย

2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือผู้ที่เข้าใช้เว็บไซต์แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอาหารพื้นบ้านในจังหวัดนราธิวาส หลังจากที่เว็บไซต์เปิดให้บริการ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ คือผู้ใช้งานเว็บไซต์ต้นแบบแหล่งท่องเที่ยววัฒนธรรมเชิงอาหารพื้นบ้านในจังหวัดนราธิวาส โดยใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง จำนวน 30 คน

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

2.2.1 เว็บไซต์ต้นแบบแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอาหารพื้นบ้านในจังหวัดนราธิวาส

2.2.2 แบบสอบถามสำหรับวัดคุณภาพของเว็บไซต์ต้นแบบแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอาหารพื้นบ้านในจังหวัดนราธิวาสโดยผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบและพัฒนาเว็บไซต์ ซึ่งประเมินในด้านความถูกต้อง ภาพ เนื้อหา ตัวอักษร ส่วนของเว็บไซต์และการออกแบบ

2.2.3 แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาเว็บไซต์ต้นแบบแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอาหารในจังหวัดนราธิวาส แบ่งเป็น 3 ส่วน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป จำนวน 4 ข้อ

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้ใช้งานเว็บไซต์ต้นแบบแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมพื้นบ้าน จำนวน 21 ข้อ

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะ จำนวน 1 ข้อ

2.3 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

2.3.1 การสร้างเว็บไซต์ต้นแบบแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอาหารพื้นบ้านในจังหวัดนราธิวาส มีการดำเนินงานตามขั้นตอนดังต่อไปนี้ [10]

2.3.1.1 การวางแผน (Planning)

วางแผนการสร้างเว็บไซต์แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอาหารพื้นบ้านในจังหวัดนราธิวาส โดยกำหนดขอบเขตสำหรับการพัฒนาเว็บไซต์ที่มีคุณภาพ ทั้งในด้านเนื้อหา การออกแบบ ซอฟต์แวร์ที่ใช้ในการพัฒนา งบประมาณ และระยะเวลาที่ใช้ในการพัฒนาเว็บไซต์

2.3.1.2 การออกแบบข้อมูล (Information Design)

รวบรวมเอกสารและเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอาหารพื้นบ้านในจังหวัดนราธิวาส จากแหล่งอ้างอิงต่าง ๆ เช่น ตำรา นิตยสาร ข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต สื่อสังคมออนไลน์ รวมทั้งการลงพื้นที่สัมภาษณ์ เพื่อใช้เป็นข้อมูลสำหรับการพัฒนาเว็บไซต์แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอาหารพื้นบ้านในจังหวัดนราธิวาส และจัดหมวดหมู่ของเนื้อหา เพื่อนำมาสร้างแผนที่เว็บไซต์ (Site Map)

2.3.1.3 การออกแบบหน้าเว็บ (Page Design)

หลังจากได้เรียบเรียงเนื้อหา แบ่งหมวดหมู่เนื้อหาให้มีความเหมาะสมต่อการนำมาพัฒนาเว็บไซต์แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอาหารพื้นบ้านในจังหวัดนราธิวาสแล้ว จึงเริ่มใช้เครื่องมือพัฒนาเว็บไซต์สำเร็จรูป Joomla เพื่อสร้างและบริหารจัดการเนื้อหาของเว็บไซต์ ระบบนำทาง (Navigation) เมนู ลิงค์ และปุ่มต่าง ๆ ภายในเว็บไซต์ โดยจัดวางตำแหน่งของเนื้อหา เมนู และองค์ประกอบต่าง ๆ ตามแผนที่เว็บไซต์ (Site Map) ที่ได้จัดทำขึ้นในขั้นตอนการออกแบบหน้าเว็บ นอกจากนี้เตรียมโลโก้ไว้สำหรับแทรกในส่วนหัวของเว็บไซต์ (Header) เพื่อแสดงเอกลักษณ์และบ่งบอกถึงความสำคัญของเว็บไซต์

2.3.1.4 การพัฒนาเว็บไซต์ (Web Development)

ดำเนินการพัฒนาเว็บไซต์ตามหลักและวิธีการของการออกแบบเว็บไซต์ โดยแต่ละหน้าของเว็บต้องมีลักษณะคล้ายคลึงกัน รวมทั้งเมนูและระบบนำทางภายในเว็บไซต์ (Navigation) ต้องใช้งานได้ง่ายและสะดวกกับผู้ใช้มากที่สุด

เมื่อพัฒนาเว็บไซต์แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอาหารพื้นบ้านจังหวัดนราธิวาสเสร็จเรียบร้อยแล้วนำเว็บไซต์ให้กลุ่มทดลองใช้งานเว็บไซต์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องทั้งด้านเนื้อหา และองค์ประกอบต่าง ๆ ภายในเว็บไซต์ว่าสามารถใช้งานได้ตามสมรรถนะหรือไม่ รวมทั้งทดสอบการเชื่อมโยงหน้าเว็บ จากการใช้เมนูต่าง ๆ ลิงค์ หรือระบบนำทางภายในเว็บไซต์ (Navigation) นอกจากนี้ดำเนินการทดสอบใช้เว็บไซต์ในสภาพแวดล้อมต่าง ๆ เช่น ชนิดของบราวเซอร์และเวอร์ชันที่มีความแตกต่างกัน ความละเอียดของหน้าจอที่ต่างกัน เป็นต้น เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องตามคำแนะนำ

ต่อมาเว็บไซต์แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอาหารพื้นบ้านในจังหวัดนราธิวาสที่ได้ทำการปรับปรุงแก้ไขแล้วส่งให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินคุณภาพและทำการปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ จนได้เกณฑ์คุณภาพที่กำหนดไว้คือระดับคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป

2.3.1.5 เผยแพร่ (Upload)

ดำเนินการเผยแพร่ โดยนำเว็บไซต์แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอาหารในจังหวัดนราธิวาสที่ผ่านการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญผ่านเกณฑ์คุณภาพที่กำหนดไว้ทำการอัปโหลดเข้าสู่เซิร์ฟเวอร์ (Server) เพื่อเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ให้ผู้ใช้งานทั่วไปเข้าไปชมเว็บไซต์แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอาหารในจังหวัดนราธิวาส

2.3.2 การสร้างแบบสอบถามสำหรับวัดคุณภาพของเว็บไซต์แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอาหารพื้นบ้านในจังหวัดนราธิวาส มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

2.3.2.1 ศึกษาข้อมูลและวิธีการประเมินคุณภาพเว็บไซต์จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามสำหรับวัดคุณภาพเว็บไซต์

2.3.2.2 สร้างแบบทดสอบเพื่อวัดคุณภาพเว็บไซต์โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) กำหนดค่าเป็น 5 ระดับความคิดเห็นตามแบบของลิเคิร์ต (Likert Scale) ซึ่งมีหลักเกณฑ์ดังนี้ [11]

ระดับ 5 หมายถึง ดีมาก

ระดับ 4 หมายถึง ดี

ระดับ 3 หมายถึง ปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง ควรปรับปรุง

ระดับ 1 หมายถึง ไม่มีคุณภาพ

โดยแปลความหมายที่ได้จากค่าเฉลี่ย ซึ่งใช้เกณฑ์ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.21-5.00 หมายถึง มีคุณภาพ ดีมาก

คะแนนเฉลี่ย 3.41-4.20 หมายถึง มีคุณภาพ ดี

คะแนนเฉลี่ย 2.61-3.40 หมายถึง มีคุณภาพ ปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.81-2.60 หมายถึง ควรปรับปรุง

คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.80 หมายถึง ไม่มีคุณภาพ

2.3.2.3 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญทำการพิจารณาและนำมาปรับปรุงแก้ไข

2.3.3 การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้ใช้เว็บไซต์ต้นแบบแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอาหารพื้นบ้านในจังหวัดนราธิวาส มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

2.3.3.1 ศึกษาข้อมูลและวิธีการประเมินความพึงพอใจเว็บไซต์จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามสำหรับวัดความพึงพอใจ

2.3.3.2 สร้างแบบทดสอบเพื่อวัดความพึงพอใจที่มีต่อเว็บไซต์ต้นแบบแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอาหารพื้นบ้าน โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) กำหนดค่าเป็น 5 ระดับความคิดเห็นตามแบบของลิเคิร์ต (Likert Scale) ซึ่งมีหลักเกณฑ์ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง ดีมาก

ระดับ 4 หมายถึง ดี

ระดับ 3 หมายถึง ปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง ควรปรับปรุง

ระดับ 1 หมายถึง ไม่มีคุณภาพ

โดยแปลความหมายที่ได้จากค่าเฉลี่ย ซึ่งใช้เกณฑ์ดังนี้

<http://jeet.siamtechu.net>

คะแนนเฉลี่ย 4.21-5.00	หมายถึง มีความพึงพอใจ มากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย 3.41-4.20	หมายถึง มีความพึงพอใจ มาก
คะแนนเฉลี่ย 2.61-3.40	หมายถึง มีคุณภาพ ปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.81-2.60	หมายถึง มีความพึงพอใจ น้อย
คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.80	หมายถึง มีความพึงพอใจ น้อยที่สุด

2.3.2.3 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญทำการพิจารณาและนำมาปรับปรุงแก้ไข

2.3.2.4 ดำเนินการจัดส่งลิงค์เพื่อประเมินผ่านระบบออนไลน์ให้กลุ่มตัวอย่างประเมินความพึงพอใจในการใช้งานเว็บไซต์ต้นแบบแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอาหารพื้นบ้านของจังหวัดนราธิวาส

2.4 วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

สำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 ด้าน คือด้านคุณภาพของเว็บไซต์ต้นแบบแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอาหารพื้นบ้านของจังหวัดนราธิวาส และด้านความพึงพอใจของผู้ใช้เว็บไซต์ต้นแบบแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอาหาร จังหวัดนราธิวาส โดยแบ่งผู้ประเมินออกเป็น 2 กลุ่ม

2.4.1 การประเมินคุณภาพเว็บไซต์โดยผู้เชี่ยวชาญ มีวิธีการดังนี้

2.4.1.1 ดำเนินการเผยแพร่เว็บไซต์ต้นแบบแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอาหารพื้นบ้านของจังหวัดนราธิวาส

2.4.1.2 แนะนำและอธิบายรายละเอียดของเว็บไซต์ต้นแบบแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอาหารพื้นบ้านของจังหวัดนราธิวาสให้ผู้เชี่ยวชาญทราบ

2.4.1.3 ผู้เชี่ยวชาญทดลองใช้เว็บไซต์ต้นแบบแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอาหารพื้นบ้านของจังหวัดนราธิวาส

2.4.1.4 ผู้เชี่ยวชาญทำการประเมินคุณภาพเว็บไซต์ต้นแบบแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอาหารพื้นบ้านของจังหวัดนราธิวาสตามแบบประเมินที่ผู้วิจัยได้ออกแบบไว้

2.4.1.5 เก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้จากแบบประเมินคุณภาพเพื่อนำมาวิเคราะห์ผลโดยวิธีการทางสถิติ

2.4.1.6 ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

2.4.2 การประเมินความพึงพอใจโดยกลุ่มผู้ใช้เว็บไซต์ต้นแบบแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอาหารพื้นบ้านของจังหวัดนราธิวาส มีวิธีการดังนี้

2.4.2.1 กลุ่มตัวอย่างที่เข้าใช้เว็บไซต์ต้นแบบแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอาหารพื้นบ้านของจังหวัดนราธิวาสเข้าไปทำแบบสอบถามความพึงพอใจผ่านระบบออนไลน์จนเสร็จสมบูรณ์

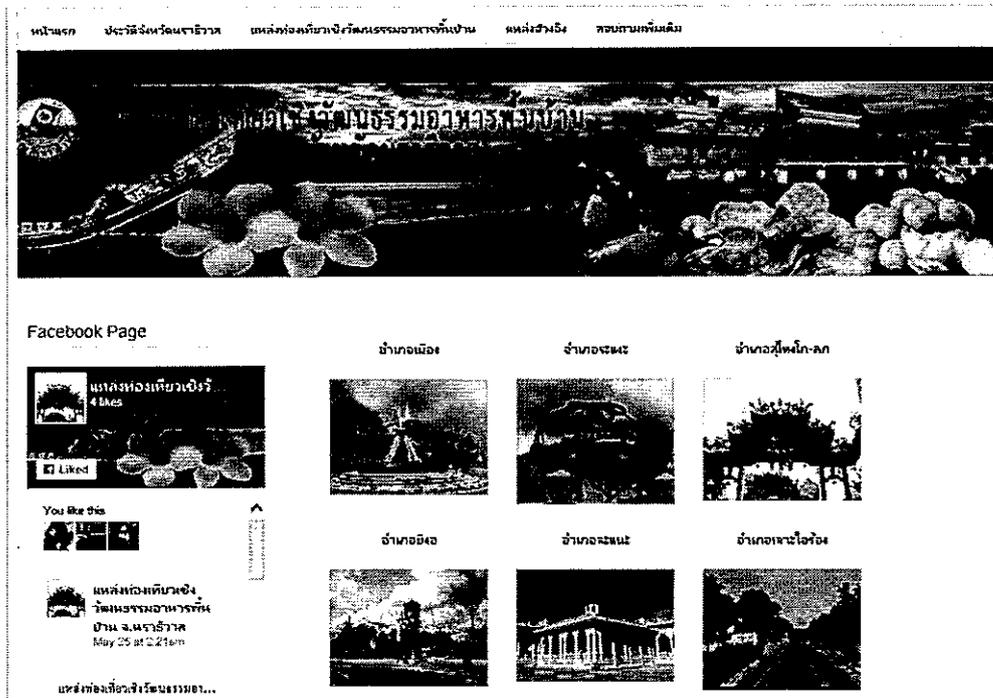
2.4.2.2 เก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้จากแบบประเมินความพึงพอใจเพื่อนำมาวิเคราะห์ผลโดยวิธีทางสถิติต่อไป

2.5 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล คือสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) ประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3. ผลการวิจัย

3.1 ผลการพัฒนาเว็บไซต์

รูปที่ 1 หน้าเว็บไซต์แสดงแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอาหารพื้นบ้านตามอำเภอในจังหวัดนครราชสีมา

รูปที่ 2 หน้าเว็บไซต์แสดงข้อมูลทั่วไป แหล่งท่องเที่ยว และวัฒนธรรมอาหารพื้นบ้านของอำเภอเมือง

3.2 ผลการวิเคราะห์คุณภาพเว็บไซต์

ตารางที่ 1 ผลการประเมินคุณภาพเว็บไซต์ของผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบและพัฒนาเว็บไซต์

รายการประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับคุณภาพ
1.ด้านความถูกต้อง	4.47	0.32	ดีมาก
1.1 ความสอดคล้องระหว่างเนื้อหากับประเภทหัวข้อ	5.00	0.00	ดีมาก
1.2 ความถูกต้องของการจัดลำดับเนื้อหา	4.67	0.58	ดีมาก
1.3 ความถูกต้องของคำศัพท์	4.67	0.58	ดีมาก
1.4 การนำเสนอเรื่องหลักของแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอาหาร พื้นบ้าน	4.00	0.00	ดี
1.5 การนำเสนอเรื่องย่อยของแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอาหาร	4.00	0.00	ดี
2. ด้านภาพ	4.47	0.26	ดีมาก
2.1 ภาพประกอบเหมาะสมกับเนื้อหา	5.00	0.00	ดีมาก
2.2 ภาพประกอบสามารถสื่อความหมายได้ชัดเจน	5.00	0.00	ดีมาก
2.3 ความเหมาะสมของกราฟฟิก	4.00	0.00	ดี
2.4 ลักษณะสีพื้นหลังของเว็บเพจ	4.33	0.58	ดีมาก
2.5 ขนาดความสมดุลของภาพกับหน้าจอ	4.00	0.00	ดี
3. ด้านเนื้อหา	3.93	0.26	ดี
3.1 ความน่าสนใจในการนำเสนอเนื้อหา	4.00	0.00	ดี
3.2 ปริมาณเนื้อหาในแต่ละหน้า	3.67	0.58	ดี
3.3 ลำดับขั้นในการนำเสนอเนื้อหาที่มีความต่อเนื่อง	4.00	0.00	ดี
3.4 ความถูกต้องของเนื้อหา	4.00	0.00	ดี
3.5 ความสมบูรณ์ของเนื้อหา	4.00	0.00	ดี
4. ด้านตัวอักษร	4.20	0.32	ดี
4.1 รูปแบบของตัวอักษรที่ใช้ในการนำเสนอ	4.00	0.00	ดี
4.2 ขนาดของตัวอักษรที่ใช้ในการนำเสนอ	4.00	0.00	ดี
4.3 การใช้สีของตัวอักษร	4.67	0.58	ดีมาก
4.4 ความหนาแน่นของข้อความในแต่ละหน้า	4.67	0.58	ดีมาก
4.5 ความเด่นชัดของหัวข้อหรือส่วนที่เน้นความสำคัญ	3.67	0.58	ดี
5. ด้านเว็บไซต์และการออกแบบ	4.33	0.26	ดีมาก
5.1 ความเหมาะสมของการออกแบบการเชื่อมโยง	4.00	0.00	ดี
5.2 ความสมบูรณ์ของการเชื่อมโยงภาพและตัวอักษร	4.33	0.58	ดีมาก
5.3 การออกแบบนำเสนอใจชวนติดตาม	4.67	0.58	ดีมาก
5.4 ปฏิสัมพันธ์ที่มีต่อผู้ใช้งาน	4.33	0.58	ดีมาก
5.5 ง่ายและสะดวกต่อการเข้าถึงเนื้อหา	4.33	0.58	ดีมาก
เฉลี่ยโดยรวม	4.28	0.03	ดีมาก

จากตารางที่ 1 ผลการประเมินคุณภาพเว็บไซต์ของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน พบว่า คุณภาพโดยรวมของเว็บไซต์แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอาหาร จังหวัดนครราชสีมาอยู่ในระดับดีมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.03 เมื่อพิจารณาแต่ละด้านของการประเมินพบว่า

ด้านความถูกต้อง ภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.47 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.32 โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็นพบว่า ความสอดคล้องระหว่างเนื้อหากับประเภทหัวข้อ มีค่าเฉลี่ย 5.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.00 อยู่ในระดับดีมาก ความถูกต้องของการจัดลำดับเนื้อหา มีค่าเฉลี่ย 4.67 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.58 อยู่ในระดับดีมาก ความถูกต้องของคำศัพท์ มีค่าเฉลี่ย 4.67 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.58 อยู่ในระดับดีมาก และการนำเสนอเรื่องหลักของแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอาหารพื้นบ้าน มีค่าเฉลี่ย 4.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.00 อยู่ในระดับดี

ด้านภาพ ภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.47 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.26 โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พบว่า ภาพประกอบเหมาะสมกับเนื้อหา มีค่าเฉลี่ย 5.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.00 อยู่ในระดับดีมาก ภาพประกอบสามารถสื่อความหมายได้ชัดเจน มีค่าเฉลี่ย 5.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.00 อยู่ในระดับดีมาก ความเหมาะสมของกราฟฟิก มีค่าเฉลี่ย 4.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.00 อยู่ในระดับดี ลักษณะสีพื้นหลังของเว็บเพจ มีค่าเฉลี่ย 4.33 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.58 อยู่ในระดับดีมาก และขนาดความสมดุลของภาพกับหน้าจอ มีค่าเฉลี่ย 4.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.00 อยู่ในระดับดี

ด้านเนื้อหา ภาพรวมอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.26 โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็นพบว่า ความน่าสนใจในการนำเสนอเนื้อหา มีค่าเฉลี่ย 4.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.00 อยู่ในระดับดี ปริมาณเนื้อหาในแต่ละหน้า มีค่าเฉลี่ย 3.67 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.58 อยู่ในระดับดี ลำดับขั้นในการนำเสนอเนื้อหา มีความต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ย 4.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.00 อยู่ในระดับดี ความถูกต้องของเนื้อหา มีค่าเฉลี่ย 4.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.00 อยู่ในระดับดี และความสมบูรณ์ของเนื้อหา มีค่าเฉลี่ย 4.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.00 อยู่ในระดับดี

ด้านตัวอักษร ภาพรวมอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.32 โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็นพบว่า รูปแบบของตัวอักษรที่ใช้ในการนำเสนอ มีค่าเฉลี่ย 4.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.00 อยู่ในระดับดี ขนาดของตัวอักษรที่ใช้ในการนำเสนอ มีค่าเฉลี่ย 4.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.00 อยู่ในระดับดี การใช้สีของตัวอักษร มีค่าเฉลี่ย 4.67 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.58 อยู่ในระดับดีมาก ความหนาแน่นของข้อความในแต่ละหน้า มีค่าเฉลี่ย 4.67 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.58 อยู่ในระดับดีมาก และความเด่นชัดของหัวข้อหรือส่วนที่เน้นความสำคัญ มีค่าเฉลี่ย 3.67 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.58 อยู่ในระดับดี

ด้านเว็บไซต์และการออกแบบ ภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.26 โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็นพบว่า ความเหมาะสมของการออกแบบการเชื่อมโยง (Hyper link) มีค่าเฉลี่ย 4.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.00 อยู่ในระดับดี ความสมบูรณ์ของการเชื่อมโยงภาพและตัวอักษร มีค่าเฉลี่ย 4.33 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.58 อยู่ในระดับดีมาก การออกแบบนำเสนอใจชวนติดตาม มีค่าเฉลี่ย 4.67 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.58 อยู่ในระดับดีมาก ปฏิสัมพันธ์ที่มีต่อผู้ใช้งาน มีค่าเฉลี่ย 4.33 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.58 อยู่ในระดับดีมาก ง่ายและสะดวกต่อการเข้าถึงเนื้อหา มีค่าเฉลี่ย 4.33 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.58 อยู่ในระดับดีมาก

3.3 ผลการประเมินความคิดเห็นของผู้ใช้เว็บไซต์

ตารางที่ 2 ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ค่าร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	11	36.67
หญิง	19	63.33
2. อายุ		
ต่ำกว่า 18 ปี	-	-
18-25 ปี	23	76.67
26-35 ปี	4	13.33
36-45 ปี	3	10.00
46-55 ปี	-	-
55 ปีขึ้นไป	-	-
3. ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	-	-
มัธยมศึกษา	-	-
ปวช./ปวส./อนุปริญญา	-	-
ปริญญาตรี	23	76.67
ปริญญาโท	6	20.00
ปริญญาเอก	1	3.33
4. อาชีพ		
ข้าราชการ	4	13.33
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	-	-
พนักงานองค์กรเอกชน	-	-
นักเรียน/นักศึกษา	23	76.67
เจ้าของกิจการส่วนตัว	3	10.00
อื่น ๆ	-	-

จากตารางที่ 2 สรุปข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจากระบบออนไลน์ จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 30 คน ดังนี้

เพศ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชายจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 36.67 เพศหญิงจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 63.33

อายุ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีอายุระหว่าง 18-25 ปี จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 76.67 ระหว่าง 26-35 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 13.33 และระหว่างอายุ 36-45 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00

ระดับการศึกษา พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 76.67 ระดับปริญญาโท จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 และระดับปริญญาเอก จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.33

อาชีพ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีอาชีพข้าราชการ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 13.33 นักเรียน/นักศึกษา จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 76.67 เจ้าของกิจการส่วนตัว จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00

ตารางที่ 3 ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้เว็บไซต์

ประเด็นแสดงความคิดเห็น	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1. ด้านภาพ	4.40	0.10	มากที่สุด
1.1 ความเหมาะสมของกราฟฟีก	4.13	0.68	มาก
1.2 ลักษณะสีพื้นหลังของเว็บเพจ	4.50	0.51	มากที่สุด
1.3 ขนาดความสมดุลของภาพกับหน้าจอ	4.57	0.50	มากที่สุด
2. ด้านเนื้อหา	4.42	0.10	มากที่สุด
2.1 ความเหมาะสมของเนื้อหากับภาพประกอบ	4.57	0.50	มากที่สุด
2.2 ความน่าสนใจในการนำเสนอเนื้อหา	4.43	0.63	มากที่สุด
2.3 ปริมาณเนื้อหาในแต่ละหน้า	4.40	0.50	มากที่สุด
2.4 การจัดเนื้อหาสอดคล้องกับหัวข้อ	4.57	0.50	มากที่สุด
2.5 ความสมบูรณ์ของเนื้อหา	4.13	0.35	มาก
3. ด้านตัวอักษร	4.56	0.02	มากที่สุด
3.1 รูปแบบของตัวอักษรที่ใช้ในการนำเสนอ	4.70	0.47	มากที่สุด
3.2 ขนาดของตัวอักษรที่ใช้ในการนำเสนอ	4.40	0.50	มากที่สุด
3.3 การใช้สีของตัวอักษร	4.67	0.48	มากที่สุด
3.4 ความหนาแน่นของข้อความในแต่ละหน้า	4.60	0.50	มากที่สุด
3.5 ความเด่นชัดของหัวข้อหรือส่วนที่เน้น ความสำคัญ	4.43	0.50	มากที่สุด
4. ด้านเว็บไซต์และการออกแบบ	4.31	0.08	มากที่สุด
4.1 ความเหมาะสมของการออกแบบการเชื่อมโยง (Hyper link)	4.23	0.50	มากที่สุด
4.2 ความสมบูรณ์ของการเชื่อมโยงภาพและ ตัวอักษร	4.47	0.51	มากที่สุด
4.3 การออกแบบน่าสนใจชวนติดตาม	4.40	0.67	มากที่สุด
4.4 ปฏิสัมพันธ์ที่มีต่อผู้ใช้งาน	4.13	0.63	มาก
4.5 ง่ายและสะดวกต่อการเข้าถึงเนื้อหา	4.30	0.65	มากที่สุด
5. ด้านประโยชน์จากเว็บไซต์	4.43	0.13	มากที่สุด
5.1 เว็บไซต์มีประโยชน์ต่อการประชาสัมพันธ์การ ท่องเที่ยว	4.77	0.43	มากที่สุด
5.2 เว็บไซต์มีเนื้อหาที่เป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้	4.27	0.69	มากที่สุด
5.3 ภาพประกอบและเนื้อหา มีความสอดคล้องทำให้ เข้าใจง่าย	4.27	0.52	มากที่สุด
เฉลี่ยโดยรวม	4.42	0.04	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 สรุปผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้เว็บไซต์ต้นแบบแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอาหารพื้นบ้านของจังหวัดนราธิวาส จากผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 30 คน พบว่าภาพรวมมีความพึงพอใจมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.42 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.04 โดยพิจารณาแยกเป็นรายด้านดังนี้

ส่วนของภาพ ภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.40 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.10 โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พบว่า ความเหมาะสมของกราฟฟิก มีค่าเฉลี่ย 4.13 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.68 มีความพึงพอใจในระดับมาก ลักษณะสีพื้นหลังของเว็บเพจ มีค่าเฉลี่ย 4.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.68 มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด และขนาดความสมดุลของภาพกับหน้าจอ มีค่าเฉลี่ย 4.57 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.50 มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

ด้านเนื้อหา ภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.42 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.10 โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พบว่า ความเหมาะสมของเนื้อหาเกี่ยวกับภาพประกอบ มีค่าเฉลี่ย 4.57 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.50 มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ความน่าสนใจในการนำเสนอเนื้อหา มีค่าเฉลี่ย 4.43 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.63 มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ปริมาณเนื้อหาในแต่ละหน้า มีค่าเฉลี่ย 4.40 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.50 มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด การจัดเนื้อหาสอดคล้องกับหัวข้อ มีค่าเฉลี่ย 4.57 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.50 มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด และความสมบูรณ์ของเนื้อหา มีค่าเฉลี่ย 4.13 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.35 มีความพึงพอใจในระดับมาก

ด้านตัวอักษร ภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.56 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.02 โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พบว่า รูปแบบของตัวอักษรที่ใช้ในการนำเสนอ มีค่าเฉลี่ย 4.70 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.47 มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ขนาดตัวอักษรที่ใช้ในการนำเสนอ มีค่าเฉลี่ย 4.40 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.50 มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด การใช้สีของตัวอักษร มีค่าเฉลี่ย 4.67 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.48 มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ความหนาแน่นของข้อความในแต่ละหน้า มีค่าเฉลี่ย 4.60 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.50 มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด และความเด่นชัดของหัวข้อหรือส่วนที่เน้นความสำคัญ มีค่าเฉลี่ย 4.43 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.50 มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

ด้านเว็บไซต์และการออกแบบ ภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.31 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.08 โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็นพบว่า ความเหมาะสมของการออกแบบการเชื่อมโยง (Hyper link) มีค่าเฉลี่ย 4.23 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.50 มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ความสมบูรณ์ของการเชื่อมโยงภาพและตัวอักษร มีค่าเฉลี่ย 4.47 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.51 มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด การออกแบบนำเสนอชวนติดตาม มีค่าเฉลี่ย 4.40 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.67 มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ปฏิสัมพันธ์ที่มีต่อผู้ใช้งาน มีค่าเฉลี่ย 4.13 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.63 มีความพึงพอใจในระดับมาก ง่ายและสะดวกต่อการเข้าถึงเนื้อหา มีค่าเฉลี่ย 4.30 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.65 มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

ด้านประโยชน์จากเว็บไซต์ ภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.43 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.13 โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พบว่า เว็บไซต์มีประโยชน์ต่อการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว 4.77 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.43 มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด เว็บไซต์มีเนื้อหาที่เป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้ มีค่าเฉลี่ย 4.27 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.69 มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด และภาพประกอบและเนื้อหาที่มีความสอดคล้องทำให้เข้าใจง่าย มีค่าเฉลี่ย 4.27 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.52 มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

4. สรุปผล

4.1 สรุปผลการวิจัย

4.1.1 ได้เว็บไซต์ต้นแบบแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอาหารพื้นบ้านในจังหวัดนราธิวาสที่มีคุณภาพ

4.1.2 ผลการประเมินคุณภาพเว็บไซต์ต้นแบบแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอาหารพื้นบ้านในจังหวัดนราธิวาส มีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก

4.1.3 ผลสำรวจความพึงพอใจของผู้เข้าใช้เว็บไซต์ต้นแบบแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอาหารพื้นบ้านในจังหวัดนราธิวาสอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด

4.2 อภิปรายผลการวิจัย

การพัฒนาเว็บไซต์ต้นแบบแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอาหารพื้นบ้านในจังหวัดนราธิวาสให้มีคุณภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. เว็บไซต์ต้นแบบที่พัฒนาขึ้นผ่านการประเมินคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญและมีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เนื่องจากผู้วิจัยได้ดำเนินการตามหลักการออกแบบและพัฒนาเว็บไซต์ รวมทั้งปรับปรุงแก้ไขเว็บไซต์ตามผู้เชี่ยวชาญให้คำแนะนำ ซึ่งทำให้การประเมินคุณภาพด้านความถูกต้อง ด้านภาพ และส่วนของเว็บไซต์และการออกแบบ อยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ย 4.47 4.47 และ 4.33 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.32 0.26 และ 0.26

2. ความพึงพอใจของผู้ใช้งานเว็บไซต์ต้นแบบแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอาหารพื้นบ้านในจังหวัดนราธิวาสอยู่ในระดับมากที่สุด โดยการประเมินประเด็นส่วนของภาพ ส่วนของเนื้อหา ส่วนของตัวอักษร ส่วนของเว็บไซต์และการออกแบบ และส่วนของประโยชน์จากเว็บไซต์ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.40 4.42 4.56 4.31 และ 4.43 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.10 0.10 0.02 0.08 และ 0.13 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของถวัลย์ ใจน้อย[12] ที่พบว่าผู้ใช้งานเว็บไซต์สื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีความพึงพอใจในด้านสื่อเมื่อสื่อนั้นมีวิธีการนำเสนอที่ดี เรียงลำดับตามความสำคัญ มีภาพประกอบที่สามารถจูงใจ นำเสนอเนื้อหาที่อ่านง่ายและสื่อความหมายได้ชัดเจนจะส่งผลให้ผู้ใช้งานมีความพึงพอใจ

4.3 ข้อเสนอแนะ

4.3.1 เว็บไซต์ต้นแบบแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอาหารพื้นบ้านในจังหวัดนราธิวาสสามารถนำไปพัฒนาต่อยอดเป็นช่องทางในการประชาสัมพันธ์วัฒนธรรมอาหารพื้นบ้านและแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดนราธิวาสเพื่อใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์

4.3.2 การพัฒนาเว็บไซต์ต้นแบบในครั้งนี้รวบรวมเนื้อหาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอาหารพื้นบ้านในจังหวัดนราธิวาส ซึ่งไม่ได้ครอบคลุมทุกอำเภอในพื้นที่ของจังหวัดนราธิวาสเนื่องจากระยะเวลาในการดำเนินงานจำกัดทำให้ได้ข้อมูลที่ยังไม่ครบถ้วน ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไปควรสำรวจแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอาหารพื้นบ้านในอำเภออื่น ๆ เพิ่มเติม

4.3.3 การเลือกกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เนื่องจากมีความสะดวกและประหยัดเวลาในการดำเนินงานวิจัย

4.3.4 ขนาดของกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยครั้งนี้มีจำนวน 30 คน เนื่องจากมีระยะเวลาในการเผยแพร่เว็บไซต์จำกัดทำให้รวบรวมกลุ่มตัวอย่างได้น้อย

4.3.5 การพัฒนาเว็บไซต์ครั้งต่อไปควรออกแบบให้มีการนำเสนอเนื้อหาในรูปแบบสองภาษา คือภาษาไทยและภาษาอังกฤษซึ่งจะช่วยดึงดูดให้ผู้สนใจหรือนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเข้ามาใช้งานเว็บไซต์เพิ่มมากขึ้น

5. กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความลุล่วงเป็นอย่างดี จากการให้ความช่วยเหลือจากนักศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ศูนย์การศึกษานอกที่ตั้ง ตรัง ซึ่งเป็นนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ซึ่งเป็นแหล่งข้อมูลที่สำคัญและช่วยรวบรวมและคัดเลือกเนื้อหาที่มีประโยชน์ต่อการดำเนินงานวิจัยในครั้งนี้ ประกอบด้วยนายมะห์มุดดิน หะยีดาโอ๊ะ นางสาวนัสรีน ตาเยะ และนางสาวนุรีฮัน หะมะ จึงขอขอบคุณนักศึกษาเป็นอย่าง

สูง นอกจากนี้ขอขอบคุณผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านในความเสียสละเวลาและมีความกรุณาประเมินคุณภาพและให้คำแนะนำที่ดีสำหรับงานวิจัยในครั้งนี้ และขอบคุณทุกคนในครอบครัวที่เข้าใจและให้กำลังใจจนสามารถดำเนินงานวิจัยในครั้งนี้จนลุล่วง

6. เอกสารอ้างอิง

- [1] สำนักงานจังหวัดนราธิวาส (2557). ข้อมูลทั่วไปจังหวัดนราธิวาส, แหล่งที่มา <http://www.narathiwat.go.th> เข้าดูเมื่อวันที่ 10/03/2560.
- [2] ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน 2542. กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.
- [3] สุพัตรา สุภาพ (2546). สังคมวิทยา, กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย.
- [4] เสถียร โกเศศ. (2515). วัฒนธรรมเบื้องต้น. พระนคร: สำนักพิมพ์ราชบัณฑิตยสถาน.
- [5] รัตนา สถิตานนท์. (2520). วิเคราะห์สุขภาพจิตและวัฒนธรรมไทย. ปริญญาโทการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- [6] รัชนิกร เศรษฐ์ (2532). โครงสร้างทางสังคมและวัฒนธรรมไทย, กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช
- [7] องค์การบริหารพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน) (2559). การท่องเที่ยวเชิงอาหาร, แหล่งที่มา <http://www.dasta.or.th/th/>, เข้าดูเมื่อวันที่ 15/03/2560.
- [8] มณฑิต อเนกพูนสุข (2560). Food on the Move, แหล่งที่มา <http://tatreviewmagazine.com>, เข้าดูเมื่อวันที่ 10/03/2560.
- [9] จุฑารัตน์ สุภาชี. (2544). การผลิตและการบริโภคถั่วเน่าของกลุ่มไทยใหญ่ อำเภอแม่สะเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอน การค้นคว้าแบบอิสระ. วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาโภชนศาสตร์ศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- [10] นวลรัตน์ วัฒนา. (2555). เอกสารการสอนเรื่องการออกแบบและวิเคราะห์ระบบสารสนเทศสำหรับธุรกิจ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสวนดุสิต.
- [11] Likert, Rensis. (1967). "The Method of Constructing and Attitude Scale". In Reading in Fishbein, M (Ed.), Attitude Theory and Measurement (pp. 90-95). New York: Wiley & Son.
- [12] ถวัลย์ ใจน้อย. (2550). ความพึงพอใจของผู้รับสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- [13] ชำเลียง วุฒิจันทร์ (2523). ศาสนาและวัฒนธรรมไทยในจังหวัดชายแดนภาคใต้, กรุงเทพฯ: สำนักงานเสริมสร้างเอกลักษณ์ของชาติ.
- [14] พานีพันธ์ ฉัตรอำไพพงศ์ และคณะ (2544). การศึกษานโยบายหมู่บ้าน: กรณีศึกษาอาหารพื้นบ้านไทยภาคกลาง, จันทบุรี: พี.เพรส
- [15] สุธี เทพสุวิวงศ์ (2547). อาหารพื้นบ้านไทยมุสลิม, รุสมิแล, 25(2) หน้า 39-44.
- [16] สรรพพงศ์ จันทเลิศ. (2546). การสร้างเว็บไซต์ : ท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย. การค้นคว้าแบบอิสระ ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- [17] ทวีสินธุ์ ตั้งแข่ง และคณะ (2559). การพัฒนาระบบสารสนเทศของเครือข่ายการท่องเที่ยวโดยชุมชนจังหวัดสตูล, วารสารมหาวิทยาลัยทักษิณ, 19(2) หน้า 67-80.
- [18] นนทิกัด เพียรโรจน์ และคณะ. (2558). การเชื่อมโยงเส้นทางและการส่งเสริมการตลาดโปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของกลุ่ม 4 จังหวัดในภาคใต้ของประเทศไทย, วารสารวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 32(2) หน้า 89-115.
- [19] Kim, H., & Fesenmaier, D. R. (2008). Persuasive design of destination web sites: An analysis of first impression. Journal of Travel research, 47(1), 3-13.